

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 46-0 / 2016
Érkezett:	2016 JAN 11. <i>See next page head in</i>
Példány:	1
Melléklet:	2 db
Kezelőiroda:	4

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (2) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a 2015. évi CCXIV. törvény (a tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről) 15. § (4), 16. § (4), 16. § (5) és 16. § (6) bekezdéseinek alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény B) cikk (1), I. cikk (1), (2) és (3), XIII. cikk (1) és (2), valamint XV. cikk (1) és (2) bekezdéseit.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezések, bírói döntések megnevezése, a határidőszámításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

2015. évi CCXIV. törvény a tőkepiac stabilitásának erősítése érdekében tett egyes kárrendezési intézkedésekről 15. § (4), 16. § (4), 16. § (5) és 16. § (6) bekezdései

(Kihirdetve a Magyar Közlöny 2015. évi 201. számában, 2015. december 22-én.)

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

- Jogállamiság [B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.]
- Alapvető egyéni jog [I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége. (2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait. (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.]
- Tulajdonhoz való jog [XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár. (2) Tulajdont kisajátítani csak

kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.]

- Hátrányos megkülönböztetés tilalma [XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes. (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.]

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

3.1. A [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] fizetéseképtelenségének bejelentése napján különböző, a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] által kibocsátott vagy ilyenként megjelölt [REDACTED] [REDACTED] rendelkezttem. A kötvények egy részét normál ügyfélszámlán, másik részét 2012-ben és 2013-ban nyitott tartós befektetési számlákon tartottam. A 2015. évi CCXIV. törvény 2. § (1) bekezdése alapján jogosult vagyok a kárrendezésre, mivel a törvény 1. § szerinti ügyletekből eredően a kibocsátóval vagy a befektetési szolgáltatóval szemben fennálló követeléssel a befektetési szolgáltató felszámolása jogerős elrendelésének napján és a kárrendezési kérelem benyújtásának napján egyaránt rendelkezttem. Kárrendezési kérelmemet a 2015. évi XXXIX. törvény (Quaestor törvény) 9. § (4) bekezdésében megadott határidőben benyújtottam, és az – a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] tájékoztatás szerint – megfelelt a kárrendezés feltételeinek, így 2015 augusztusában a Quaestor törvény rendelkezéseinek megfelelően megkezdődött részemre a kifizetés.

3.2. A 2015. évi XXXIX. törvény szerint a BEVA által teljesített kártalanításon felül az Alapnak kellett volna a törvényben meghatározott mértékű további kifizetést teljesíteni, erre azonban a 2015. évi XXXIX. törvénnyel szemben benyújtott alkotmányjogi panaszra való hivatkozással nem került sor. Az Alkotmánybíróság a 2015. évi XXXIX. törvény egyes részeit megsemmisítette. Az Országgyűlés 2015. december 15-én a kárrendezéssel kapcsolatban elfogadott egy új, a 2015. évi CCXIV. törvényt, mely 2016. január 01-jével hatálytalanította a 2015. évi XXXIX. törvényt. A 2015. évi CCXIV. törvény a kártalanítás mértékét – a 2015. évi XXXIX. törvényben meghatározotthoz képest – számottevően csökkent. A törvény egyes rendelkezései (hárommillió forint feletti) követelésem nagyságának függvényében hátrányosan különböztetnek meg a kisebb (hárommillió forint alatti) követeléssel rendelkező károsultakkal szemben, továbbá visszamenőlegesen vonják el tulajdonomat (a számláimon 2008. január 01. után jóváírt és kötvények vásárlására fordított hozamokat), amivel – a tulajdonhoz való jog tekintetében – hátrányosan különböztet meg a nem károsult egykori [REDACTED] kötvényesekkel szemben. A jogalkotó nem valamilyen – az ügghöz érdemileg kapcsolható – lényeges ismérték

alapján, hanem ad hoc jelleggel a számviteli törvény rendelkezésére alapozva állapította meg 2008. január 01-jét mint határnapot, figyelembe nem véve a nyomozati és a – törvény hatályba lépésekor meg sem kezdődött – bírósági szakaszban megállapított/megállapítandó releváns tényeket, előre felülírva azokat. A törvény emellett sérti a normavilágosság követelményét azzal, hogy a volt [REDACTED] kötvényesek esetében érvényes, ugyanakkor a károsult kötvényesek esetében visszamenőlegesen érvénytelen jogügyleteknek tekinti a (még az azonos nevű) kötvények megvásárolását is.

Mindezek alapján a 2015. évi CCXIV. törvény 15. § (4), 16. § (4), 16. § (5) és 16. § (6) bekezdései sértik az Alaptörvény B) cikk (1) (jogállamiság), I. cikk (1), (2) és (3) (alapvető jog), XIII. cikk (1) és (2) (tulajdonhoz való jog), valamint a XV. cikk (1) és (2) (diszkrimináció tilalma) bekezdéseit.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

4.1. A 2015. évi CCXIV. törvény 16. § (4) bekezdése szerint „a kárrendezésre jogosult részére fizetendő ellenérték meghatározása során a (3) bekezdés szerinti összegből le kell vonni a kárrendezésre jogosultnak vagy jogelődjének 2008. január 1-jétől az 1. § (1) bekezdése szerinti kibocsátó által kibocsátott kötvényére tekintettel jóváírt hozamot.” A jogalkotó ezzel – a T/8157 irományszámú törvényjavaslat indokolása szerint a számviteli törvényben előírt nyolcéves iratmegőrzési kötelezettséghez kötötten meghatározott datálással – azt deklarálja, hogy a [REDACTED] a kötvényprogramjával kapcsolatban 2008. január 01-jén adta fel jogkövető magatartását, azóta pedig valamennyi károsult kötvényes ügyfelével szemben, a kötvények forgalmazásának teljes spektrumában folyamatosan szabálytalanul járt el. A jogalkotó nem veszi figyelembe a nyomozati és a – törvény hatályba lépésének napján még meg sem kezdődött – bírósági szakasz ténymegállapításait, így többek között azt sem, hogy a [REDACTED] kötvények forgalmazásához kapcsolódó szabálytalanságok kezdete mikorra datálható.

4.2. A [REDACTED] kötvényesek 2008. január 01. (előtt és) után is jóhiszeműen jutottak hozamokhoz, ezáltal tulajdonhoz, melyet a befektetők jelentős része nem vett fel, hanem újabb kötvények megvásárolására fordított. A károsultak számláin jóváírt nettó hozamok teljes figyelmen kívül hagyása a kárrendezés során annak törvényesítését jelenti, hogy a [REDACTED] éveken át ingyen használta a befektetők pénzét (tulajdonát), amiből a befizetett kamatadó és EHO révén az állami költségvetés is bevételekhez jutott. A törvény 16. § (4) bekezdése a 2008. január 01. után kifizetett hozamokat károkozásból származó vagyoni előnynek tekinti (lásd a T/8157 irományszámú törvényjavaslat részletes indokolásában!), mely a kárrendezés során nem fizethető ki a károsult kötvényesek részére, arról viszont nem rendelkezik (hallgat arról), hogy a 2008. január 01. után keletkezett bruttó hozamokra való tekintettel a költségvetésbe befizetett kamatadó és EHO összege visszafizetendő a károsult kötvényesek számára. Vagyis a 2008. január 01. utáni hozamokat a törvény károkozásból származó vagyoni előnynek minősíti, ha azt a

károsultak számára kellene a kárrendezés során kifizetni, de nem tekinti annak, ha adózási, járulékfizetési szempontból kell(ett) figyelembe venni. A törvény kettős mércét alkalmaz, ellentmondásos és hátrányosan különbözteti meg a károsult kötvényeseket az állami költségvetéssel szemben. Egyrészt nem rendelkezik a hozamokra való tekintettel megfizetett közterhek károsultaknak történő visszafizetéséről, az erre vonatkozó hallgatással pedig elismeri, hogy ezek megillették és a törvény hatályba lépésének napját követően is megilletik az állami költségvetést, ami által közvetve azt is elismeri, hogy a kötvényeseknek jogszerűen, érvényes jogügyletek alapján képződött bevétele (tulajdona) a kötvényekbe befektetett tőkéjük hozamaiból (függetlenül attól, hogy visszaforgatták vagy készpénz formájában felvették azokat). A 16. § (4) bekezdése ugyanakkor egy olyan, a kárrendezés során alkalmazandó szabályt állít fel, amellyel nem ismeri el a károsult kötvényesek jogos bevételeként (tulajdonaként) a számláikon jóváírt hozamokat, így tőlük visszamenőleges hatállyal tulajdont von el. A törvény e rendelkezése tehát sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2) bekezdéseit (tulajdonhoz való jog) és az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság részét képező normavilágosság követelményét.

- 4.3. A 16. § (4) bekezdés további alkotmányjogi problémája, hogy különbséget tesz [REDACTED] kötvényes és [REDACTED] kötvényes között az alapján, hogy ki szenvedett el kárt és ki nem. A 2008. január 01-jét követő időszakban bármikor [REDACTED] kötvénnyel rendelkező, de a [REDACTED] fizetése képtelenségének bejelentése napján már nem ügyfél befektetők nem károsultak, így értelemszerűen nem tarthatnak igényt kárrendezésre sem. A 2015. évi CCXIV. törvény alapján esetükben nem merül fel a károkozásból származó vagyoni előny kérdése, holott életszerű, hogy adott ideig akár pontosan ugyanazokat a kötvényeket birtokolták (és keletkezett ezeken hasznuk, tulajdonuk), mint egyes károsultak. A törvény a nem károsult volt kötvényesek esetében nem keletkeztet hozam-visszafizetési kötelezettséget (nem von el tőlük tulajdont), következésképpen érvényes jogügyleteknek tekinti a kötvények megvásárolását, ezzel szemben nem tekinti azoknak, ha a kötvényeket a – későbbi – károsultak vásárolták. Vagyis a törvény negatívan diszkriminálja a károsult kötvényeseket a nem károsult volt kötvényesekkel szemben, így sérül az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseiben lefektetett alapjog, és sérül a jogállamiság Alaptörvényben lefektetett elvének [B) cikk (1)] részét képező normavilágosság követelménye is.
- 4.4. A törvény ugyancsak hátrányosan különbözteti meg a károsult, a kamatadóval és EHO-val csökkentett nettó hozamokat minden esetben újabb kötvények vásárlására fordító kötvényeseket a kárrendezésre szintén jogosult, a kamatadóval és EHO-val csökkentett nettó hozamokat készpénzben felvevő károsult kötvényesekkel szemben. A jóváírások által mindkét csoportnak tulajdona keletkezett, ám míg utóbbiak esetében a törvény nem keletkeztet hozam-visszafizetési kötelezettséget, azaz nem von el tulajdont, addig az előbbieket számára a 16. § (4) bekezdés a 2008. január 01. utáni hozamok kifizetését a kárrendezés során nem teszi lehetővé, azaz visszamenőleges hatállyal nem ismeri el tulajdonuként a jóváírt hozamokat, ami által sérti a tulajdonhoz való jogukat

[Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2)]. A törvény ugyanazon jogügyleteket (kötvények megvásárolását) a hozamokat készpénz formájában felvevő károsultak esetében érvényesnek, míg a hozamokat visszaforgatók esetében visszamenőleges hatállyal érvénytelennek tekinti, ami által sérül a jogállamiság követelménye [Alaptörvény B) cikk (1)], és megvalósul az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseiben tiltott hátrányos megkülönböztetés is. [A kötvényes befektetők egy része (így jelen indítvány benyújtója is) tartós befektetési szerződést kötött a ██████████. Ezen szerződések alapján a befektető a pénzeszközeit a számlanyitás évét követő legalább három évben e számláján tartja, így (részben) mentesül a kamatjövedelmeket terhelő közterhek megfizetésének kötelezettsége alól. A tartós befektetési számlával rendelkezőkkel szemben az az általánosan elvárható és szokványos befektetői magatartás, ha a számláikon megjelenő kamatjövedelmeket nem felveszik, hanem visszaforgatják. A törvény tehát elsősorban a tartós befektetési számlákon (is) kötvényeket tartó károsultakat különbözteti meg hátrányosan.]

- 4.5. A 4.4 pontban említett példa speciális este, ha tekintünk egy „A” [az indítvány benyújtója] és egy „B” nevű befektetőt, akik azonos napon, azonos nagyságú tőkét fektetnek be azonos nevű kötvényekbe. A kötvények lejáratakor „A” a felszabaduló alaptőkét és a nettó hozamot a számláján hagyja, majd a jóváírást követő ötödik nap délelőttjén mind az eredeti alaptőkét, mind a nettó hozamot teljes egészében kötvényekbe fekteti be, míg „B” ugyanekkor készpénzben felveszi a nettó hozamot, az eredeti alaptőkét pedig teljes egészében „A” által is vásárolt nevű kötvényekbe fekteti be. „B” hamarosan meggondolja magát, és kora délután a készpénzben felvett nettó hozammal megegyező nagyságú összeget fizet be számlájára, majd ezért az összegért rögtön ismételten „A” által is vásárolt kötvényekbe fektet be, így „A” és „B” ismét azonos portfólióval rendelkezik. Amennyiben ezt követően sem további kötvényvásárlás, sem kötvényeladás nem történik, és a kötvények sem jártak még le, akkor a két befektetőnek a ██████████ fizetésképtelenségének bejelentése napján is azonos a kötvényportfóliója, következésképpen pedig az ezekre vonatkozó követelésük nagysága. „A” és „B” tehát homogén csoportot alkot. A törvény 16. § (4) bekezdése alapján a kárrendezés során „A” nem juthat hozzá a jóváírt, de számláján hagyott majd befektetett hozamához, míg „B”, mivel az eredeti alaptőkéjén felül – „A”-tól eltérően – nem a jóváírt nettó hozamot fektette be, hanem azzal csupán azonos nagyságú friss tőkét, hozzájuthat ehhez az összeghez. A jogalkotó „A” és „B” között indokolatlanul, önkényesen tesz megkülönböztetést, így a 16. § (4) bekezdés sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseit.
- 4.6. Alkotmányossági probléma keletkezik abból is, amennyiben egy adott károsult számláján a kötvényekre való tekintettel jóváírt, a kamatadóval és EHO-val csökkentett, de kötvényvásárlásra fordított hozamokat károkozásból származó vagyoni előnynek minősíti a törvény, míg a károsult azonos számláján jóváírt, kamatadóval és EHO-val csökkentett, de a jóváírás után készpénzben felvett hozamokat nem tekinti annak, minthogy nem keletkeztet utóbbiakra vonatkozóan visszafizetési kötelezettséget. Így a törvény egy

adott károsult kötvényes esetében érvényes jogügyletnek tekinti a kötvény megvásárolását, ha a kötvény lejáratakor vagy hozamfizetéskor jóváírt nettó hozamot a károsult készpénz formájában felvette, míg érvénytelennek, ha a hozamot a számláján hagyta, és azt újabb kötvények megvásárolására fordította. A példában a károsult kötvényes önmagával alkot homogén csoportot, ezért ebben az esetben személyek közötti hátrányos megkülönböztetés nem értelmezhető, ugyanakkor a törvény a károsult ugyanazon típusú jogügyleteit (kötvényvásárlásait) egyszerre tekinti érvényesnek és érvénytelennek, amivel nem tesz eleget az Alaptörvényben lefektetett jogbiztonság követelményének [Alaptörvény B) cikk (1)].

4.7. Amennyiben a kárrendezésre a törvény 16. § (4) bekezdésében megadott dátum (2008. január 01.) alkalmazásával kerül sor és figyelembe vesszük a törvény 15. § (4) bekezdését, mely szerint *„a kárrendezésre jogosult teljes követelése, a követelés biztosítékai, valamint a követeléshez kapcsolódó igények – ide értve a bűncselekménnyel okozott kár megtérítése, illetve az egyéb kártérítés iránti igényeket is – az ellenérték megfizetésével egyidejűleg e törvény erejénél fogva az Alapra szállnak át”*, akkor ismételten sérülhet a károsult tulajdonhoz való joga. Sem a törvény elfogadásának (2015. december 15.), sem hatályba lépésének napján nem volt kétséget kizáróan bizonyított, hogy 2008. január 01-jén kezdődtek a [REDACTED] kötvényekkel kapcsolatos szabálytalanságok, törvényteleniségek, és a későbbiekben még megállapításra kerülhet, hogy a [REDACTED] 2008. január 01-jét követően is akár hosszabb időn át a szabályoknak megfelelően forgalmazta kötvényeit, a károsultak ugyanakkor ennek ismeretében sem juthatnának hozzá az ezen időszakban jóváírt hozamokhoz, mert a törvény 15. § (4) bekezdése alapján a kárrendezés megtörténtével lemondanak minden további követelésükről, végeredményben tehát sérülhet a tulajdonukhoz való joguk [Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2) bekezdés].

4.8. A törvény 16. § (6) bekezdése szerint: *„ha a 16. § (4) bekezdés szerinti összeg meghaladja a hárommillió forintot, az ellenérték a 16. § (4) bekezdés szerinti összeg hárommillió forintot meghaladó részének tizenegy százalékaival csökkentett, majd a BEVA által megfizetett kártalanítás összegével csökkentett összeg.”* A jogalkotó a törvényben nem tesz említést arról, hogy mi indokolja a kifizetendő összeg említett százalékos csökkentését, a T/8157 irományszámú törvényjavaslat részletes indokolása ugyanakkor a levonandó 11%-ot mint önrészt említi meg, mely a befektetési kockázatot jeleníti meg az ellenérték számítása során. Az önrésszel kapcsolatban hasonló alkotmányossági probléma merül fel, mint a 16. § (4) bekezdése esetében. A számláján jóváírt nettó hozamokat folyamatosan kötvények megvásárolására fordító károsult kötvényes értelemszerűen nagyobb követelésállománnyal rendelkezett a fizetéseképtelenség bejelentésének napján, mint az a szintén károsult kötvényes, aki az előző kötvényessel azonos nagyságú indulótőkéjét vele azonos napon azonos nevű kötvényekbe fektette be, de a számláján jóváírt nettó hozamokat minden egyes hozamfizetéskor vagy a kötvények lejáratakor készpénz formájában felvette, és csak a kötvény lejáratakor felszabaduló kezdőtőkéjét fordította ismét (az előző kötvényesével azonos nevű) kötvények megvásárolására. (A feltételezés azon a tényen alapul, hogy a kötvények a

hozamfizetések napjáig, illetve lejáratukig pozitív hozamot generáltak.) Vagyis életszerű, hogy kettejük közül az egyikre a [REDACTED] fizetéseképtelenségének bejelentése napján már vonatkozhat a 11%-os levonási szabály, mivel követelése meghaladja a hárommillió forintot, míg a másikra nem, azaz a jogalkotó ezzel a rendelkezéssel hátrányosan, csupán a befektetők magatartása alapján, de egyéb, alkotmányosan alátámasztható indok nélkül különböztet meg károsult befektetőt károsult befektetőtől. Hasonlóképpen sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését, ha a befektető vagyoni helyzete alapján történik a diszkrimináció. A hárommillió forintnál alacsonyabb értékű követeléssel rendelkező befektetővel szemben a törvény hátrányosan különbözteti meg az ennél nagyobb összeget befektetni képes és ennél ténylegesen is nagyobb összeget befektető károsultat, azt vélelmezve, hogy csak az utóbbi kötvényvásárlása volt kockázatos, ezért csak e kötvényesnek kell a törvény szerinti sávós önrésszel befektetési kockázatot vállalnia, mintha egy adott kötvény kockázata nem a befektetési szolgáltató pénzügyi potenciáljától, befektetési politikájától és az általános befektetői környezettől függene, hanem kizárólagos a kötvényeket megvásároló befektető vagyoni helyzetétől. A törvény nem kezeli egyenlő méltóságú személyekként a károsult kötvényeseket, az általa a kisebb követeléssel rendelkező károsultaknak biztosított kedvezőbb feltételek és körülmények nem terjednek ki az azonos vagy hasonló helyzetű más kötvényesekre. A hárommillió forintnál kisebb követeléssel rendelkezőknek a károsultak homogén csoportján belüli kiemelése olyan alkotmányellenes megkülönböztetés, amelyet más alapvető jog érvényre juttatása nem indokol, illetve tárgyilagos mérlegelés szerint nincs ésszerű oka.

- 4.9. A törvény további alkotmányossági problémája a 16. § (3) és (4) bekezdéseinek együttes alkalmazása. A 16. § (3) bekezdés szerint a kárrendezés során *„a követelés ellenértékének meghatározásakor a jogosult értékpapírszámláján a befektetési szolgáltató felszámolásának elrendelésekor nyilvántartott kötvény vásárlása érdekében megfizetett összeget, de jogosultanként legfeljebb harmincmillió forintot kell alapul venni.”* Azaz a fizetéseképtelenség bejelentésekor még le nem járt kötvények megvásárolására fordított összeget, de legfeljebb harmincmillió forintot ismer el követelésként a jogalkotó. Lényeges szempont, hogy a befektetett tőke származásával nem foglalkozik a törvény, amivel ugyanúgy a kötvényes tőkéjeként (tulajdonaként) ismeri el a korábbi kötvényeken realizált és (a felszámolás elrendelésekor még le nem járt) kötvények megvásárolására visszaforgatott hozamokat, mint a számlára frissen befizetett és kötvények vásárolásra fordított friss pénzt (tulajdont). A 16. § (4) bekezdés ugyanakkor a felszámolás elrendelésekor még le nem járt kötvények megvásárolására visszaforgatott, 2008. január 01. után jóváírt hozamokat nem ismeri el a károsult kötvényes tőkéjeként (tulajdonaként), azaz ellentmondásban van a 16. § (3) bekezdéssel, emiatt sérül a normavilágosság követelménye.

A T/8157 irományszámú törvényjavaslat általános indokolása szerint *„az aktuális feladat a tőkepiaci szektorba fektetett bizalom helyreállítása, amely úgy érhető el, ha a jogalkotó biztosítja azt, hogy a károsultak egyszerűbb igényérvényesítési lehetőséggel, gyorsan és kiszámítható módon jussanak hozzá ahhoz a pénzügyi összeghez, amely kárukat enyhíteni tudja. A*

jogalkotó egyszeri alkalommal kívánja méltányosságon alapuló juttatásban részesíteni a törvényjavaslat alapján kárrendezésre jogosultakat”, mindez azonban nem mentesíti a jogalkotót az alól, hogy ne kezelje azonos módon az összehasonlítható helyzetben lévő károsultakat, és ne elégítse ki a hátrányos megkülönböztetés tilalmának alkotmányos követelményét. Hasonlóképpen nem mentesül a jogalkotó a tulajdonjog mint alkotmányos alapjog megsértésének tilalma és a jogbiztonság követelményének betartása alól. Az előadottak alapján kérem az Alkotmánybíróságot a 2015. évi CCXIV. törvény 15. § (4), 16. § (4), 16. § (5) és 16. § (6) bekezdései alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A jogszabály alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül sérült az Alaptörvényben biztosított jogom, és más hazai jogorvoslatra nincs lehetőség biztosítva. A panasz benyújtására az Abtv. 26. § (2) a) pontja alapján került sor.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, és nem kezdeményeztem perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében).

Kelt: Budapest, 2016. január 11.

Mellékletek:

1. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
2. Érintettséget alátámasztó dokumentumok